

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Златимир Орсов – катедра „Гражданскоправни науки“ на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ като член на научното жури за защита на дисертационния труд „Придобиване на собственост по приращение“ на Десимира Гришова Юрукова за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.6 Право, научна специалност Гражданско и семейно право

Назначен съм за член на научното жури със заповед № 888/10.4.2018 г. на Ректора на Югозападния университет „Неофит Рилски“, гр. Благоевград.

На основание §40 от ЗИД на ЗРАСРБ, обн. ДВ, бр.30/2018 г., относно условията и реда за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ от Десимира Юрукова се прилагат разпоредбите на този закон в редакцията им до посоченото изменение, тъй като процедурата е започнала и не е завършила до 4.5.2018 г.

Докторантът Десимира Гришова Юрукова е магистър по право от 2013 г. от Правно-историческия факултет на Югозападния университет „Неофит Рилски“, гр. Благоевград. От 2017 г. е асистент в същия факултет и води семинарни занятия по Обща теория на гражданското право и Вещно право. Зачислена е за редовен докторант в Югозападния университет „Неофит Рилски“ през 2014 г., изпълнила е дейностите и успешно е положила изпитите, определени в индивидуалния ѝ учебен план, придобила е право на защита на дисертационния си труд „Придобиване на собственост по приращение“ с решение на Факултетния съвет на Правно-историческия факултет на Югозападния университет „Неофит Рилски“ и е отчислена като редовен докторант. От тези обстоятелства следва, че докторантът отговаря на формалните изисквания по чл.51, чл.52, чл.54 и чл.55 от Вътрешните правила за развитие на академичния състав в Югозападния университет „Неофит Рилски“, във връзка с чл.8, ал.1 и 2 от ЗРАСРБ.

В съответствие с чл.6, ал.3 от ЗРАСРБ, в редакцията му до 4.5.2018 г. (неговите изисквания са буквално възпроизведени в чл.53, ал.1 от Вътрешните правила за развитие на академичния състав в Югозападния университет „Неофит Рилски“), дисертационният труд за придобиване на образователната и научна

степен „доктор“ трябва да съдържа научни или научноприложни резултати, които представляват оригинален принос в науката. Дисертационният труд трябва да показва, че кандидатът притежава задълбочени теоретични знания по съответната специалност, в случая – гражданско право, и способности за самостоятелни научни изследвания.

Моето становище е, че дисертационният труд на кандидата Десимира Юркова „Придобиване на собственост по приращение“ отговаря на тези законови изисквания.

Дисертационният труд е в обем от 223 страници. Изложението е структурирано в увод, три глави (разделени на параграфи, на точки и подточки), заключение и библиографска справка, в която са посочени 82 заглави, от които 72 на български език и 10 на чужди езици. Има 205 бележки под линия. Тези данни показват, че кандидатът е изградила работата си върху достатъчно широка основа от трудове на автори, които преди нея са работили върху проблемите на приращението по българското и по чужди законодателства.

Приращенията по чл.92 и чл.93 от ЗС са актуален правен проблем, с който много правни субекти се сблъскват ежедневно. Поради това анализът на правната уредба по ЗС и съдебната практика по прилагането ѝ, съпоставянето ѝ с правната уредба на приращенията по чужди законодателства и с отменени правни уредби, каквито е направила кандидатът, е в състояние да допринесе за по-добрата защита на интересите на много лица. Поради това препоръчвам на кандидата, след успешната защита на дисертацията и съобразяване на работата си с препоръките на членовете на научното жури, да я издаде.

Дисертацията е първото монографично изследване на приращенията като придобивно основание. Това, само по себе си, представлява оригинален принос в българската гражданскоправна теория. Останалите научни или научноприложни приноси на работата, според мен, са:

- задълбочената аргументация на деривативния характер на придобивните основания по чл.92 и чл.93 от ЗС и определянето на фактическия им състав;
- отграниченията на приращенията от присъединяването, от поглъщането, от придобиването на принадлежности, от подобренията, от придобивната давност и от други сходни правни явления;
- придобиването на собственост чрез приращения при съсобственост, при съпружеска имуществена общност и от чужденци;

- съпоставката между приращенията и подводните и плаващите строежи.

Моите препоръки към кандидата за подобряване на работата ѝ с оглед евентуалното и издаване в книга са следните:

- като подкрепям извода ѝ, че в хипотезата на чл.97 от ЗС присъединяваната вещь може да е само движима, смятам, че работата би спечелила, ако бъде анализирана противоречивата практика на ВКС по този въпрос;

- да се отстранят повторенията при обсъждането на деривативния характер на приращението по чл.92 от ЗС;

- при съпоставката между приращенията и придобивната давност да съобрази тълкуването относно правното действие на придобивната давност, дадено с ТР № 4/7.12.2012 г. на ОСГК на ВКС;

- при обсъждането на изключението от правилата на чл.92 от ЗС – „установено друго“, и действието на учредяването на право на строеж, на право на ползване и на сервитути върху горски поземлени имоти по отношение на намиращите се в тях дървета;

- историческото и сравнителноправното изследване на приращенията е интересно, показва способността на кандидата да извършва самостоятелно научни изследвания, но го намирам за твърде пространно. Известно съкращаване на подробностите ще подобри качествата на работата и ще направи обема на глава първа сходен с обема на глави втора и трета.

Подчертавам, че това са предложения за подобряване на работата, ако кандидатът реши да я издаде в книга, и не демотивират извода ми, че работата ѝ отговаря на изискванията за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.6 Право, научна специалност „Гражданско и семейно право“. Ще гласувам за придобиването от Десимира Юркова на тази образователна и научна степен.

София, 21.5.2018 г.

доц. д-р Златимир Орсов